

Izhaja
v ponedeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7.—
za inozemstvo Din 20.—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda števil. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravljanje:
Celje

Strossmayerjeva ulica 1
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglaš po tarifu.

Telefon int. števil. 65.

Jugoslovansko-avstrijska trgovinska pogajanja.

(Dopis iz kmetijskih krogov.)

Te dni so pričela na Dunaju znova meseca marca prekinjena jugoslovansko-avstrijska trgovinska pogajanja. Našli smo celo v našem majhnem listu že ponovno prostora, da smo se bavili z njimi; storimo to danes ponovno, ker smatramo osobito mi v mariborski oblasti ta pogajanja za gospodarsko neobičajno važna. Saj smo avstrijski sosedje in naši kmetijski, deloma doslej celo industrijski izdelki (na pr. bučno olje) so našli tam dobre odjemalce.

Zdi se nam, da se ta pogajanja, ki so jih direktno izsilili avstrijski agrarci, ne bodo za nas ugodno končala. Ne vemo, čemu je bilo potrebno, da smo jih vobče pričeli? Ali so bili za to merodajni politični ali gospodarski razlogi? Če so jih želeli avstrijski agrarci in s tem seveda tudi avstrijski klerikalci kot odločujoč avstrijski političen činitelj, ni to pač nobeden povod za nas, da take želje upoštevamo, niti za ceno tiste dozdevne nevtaliteti za slučaj konflikta s katerim drugim sosedom. In gospodarski razlogi za nas? Ali hočemo mi kot agrarna država zadati svojem kmetijstvu še sami smrtni udarec s tem, da nadalje pritiskamo ceno njegovih pridelkov? Ali nam je več interes jedne ali druge male in konkurence nezmožne industrije ko interes 90% našega prebivalstva? Industrija bi morala tudi sama pomisliti, da je in bode najboljši njen odjemalec trdno stoječe domače kmetijstvo. Sploh so vsa ta jugoslovansko-avstrijska trgovinska pogajanja čudovita; zahtevam avstrijskih agrarcev, ki bi radi uživali carinsko zaščito za prodajo svojih pridelkov, stoji nasproti zahteve jugoslovanskih agrarcev, ki zahtevajo olajšave za izvoz svojih pridelkov na avstrijski trg. To se pravi, zahteve naših agrarcev, vkolikor so res zahtevane...

V naši državi so čudne razmere. Nekaj desetisočev trgovcev, obrtnikov, industrijalcev in njihovih delavcev ima izborna, napol uradno organizacijo, znane trgovske in delavske zbornice, ki imajo danes očitno monopol na vso gospodarsko zakonodajo in vso gospodarsko politiko države na znotraj in na zunaj. Jugoslovansko kmetijstvo pri vsem tem nima nobene veljave in nobene besede. Četudi še nima svojih kmetijskih zbornic,

pred vsem radi tega, ker si jih ne more plačati, ima pa vsaj nekaj svojih zasebnih stanovskih in gospodarskih organizacij, katerih pa očitno nikdo nič ne vpraša. Ker ne znamo še povrh tega sami vpiti — se hodi in vozi hladnokrvno preko nas.

Toda ne le, da ni bilo glede teh pogajanj anketiranja, bodisi ustmenega, bodisi pismenega z našimi stanovskimi in gospodarskimi zastopstvi, tudi v delegaciji sami ni zastopstva niti iz Slovenije, niti iz kmečkih krogov. Važnejše je, da sede po takih delegacijah profesorji in uradniki iz Beograda. Nočemo seveda reči, da radi dijet, temveč samo iz nepremišljene nerodnosti odločujočih činiteljev. Ako je gospoda mnenja, da so v sedanjih časih pogajanja za trgovinske pogodbe reprezentacija in zabava — potem gospodarstva naše države ni mogoče obvarovati pred najtežjimi škodami.

Naše stališče bi moralo seveda biti, da zahtevamo za ugodnosti, ki jih dobi ali uživa avstrijska trgovina in industrija pri naših uvoznih carinah, ugodnosti pri avstrijskih uvoznih carinah naše kmetijstvo. Položaj je tu popolnoma jasen. Avstrija je uvozila k nam l. 1927 raznega blaga za 1.254 milijonov dinarjev, med tem za 1.120 milijonov industrijskih izdelkov. Mi smo izvozili v l. 1927 v Avstrijo raznega blaga za 1.409 milijonov dinarjev, med tem za 651 milijonov dinarjev živine in svinj, za 517 milj. dinarjev živil (moka, meso, sadje, jajca, mast itd.) in za 170 milj. dinarjev premoaga, surovin, fabrikatov itd.

Težišče vseh sedanjih pogajanj leži tedaj v avstrijskih zahtevah po zvišanju avstrijske uvozne carine za moko, živino in meso. Kako resna je ta zadeva za naše kmetijstvo, kaže to, da smo po naši izvozni statistiki za prvo četrtletje 1928 napram lanskemu letu nazadovali pri avstrijskem izvozu za 8.746 komadov govedi, 35.513 komadov živih svinj in 20.970 meterskih stotov svežega mesa. In to že pri sedanjih uvoznih carinah v Avstrijo! Konkurenca od drugod (iz Poljske, Romunije) je cenejša, kar je posledica drugačnih produktivnih razmer. Zato so skrbi našega kmetijstva, ki ima v Avstriji najbližjega in najbolj znane odjemalca, opravičene.

O ureditvi teh carin krožijo najrazličnejše verzije. Gosp. Kasper piše v »Marb. Zeit.«, da je bojda Avstrija pripravljena znižati svoje zahteve (!) glede zvišanja svojih uvoznih carin za živino in meso in se tako »nekoliko« prilagoditi (!) jugoslovanskemu stali-

šču. Pač pa mora Avstrija vztrajati pri zvišanju svoje uvozne carine na našo moko od 3 na 5 zlatih kron pri 100 kg, češ da mora ščititi svojo mlinsko industrijo, katera da se nahaja v težki krizi. Zato pa bi dovolila nekatere ugodnosti za jugoslovansko industrijo.

V kolikor so te trditve v mariborskem listu avtentične, žalibože ni možno kontrolirati. Kazale bi pa, da nam sede Avstriji že za vratom in da utegnemo doživeti težka razočaranja, ko bomo slišali zaključek pogajanj. Bog ve, ali se bode našel kdo, ki bode v zadnjem momentu rekel kako krepko besedo za nas kmetovalce?

Vlada bo vendar morala pasti?

Zagrebske »Novosti« opisujejo v svoji nedeljski številki politični položaj sledeče: »G. Vukičević se brani svoj položaj in zavlačuje demisijo. V ponedeljek (t. j. danes, op. ur.) se sestane radikalni in demokratični klub; na sejah se bodo napravili važni sklepi. Za tem se pričakuje padec vlade. Kljub temu, da hoče Vukičević najprej doseči trden načrt za sestavo nove vlade, prevladuje mišljenje, da je bolje otvoriti krizo vlade, pa naj tudi nekoliko dalje traja, ker je upati, da se bodo ravno ta časa oni problemi, ki so ravno na dnevnem redu, obravnavali nekoliko globlje. O tem, kako se bode kriza končala, je nemogoče dati trdno prognozo. Na vseh straneh se misli, da je najbolje, da se reši kriza parlamentarno. Samo v slučaju, da bi vsi naporji za parlamentarno rešitev krize ne vodili do povojnega rezultata, se bode vzelo na čelo vlade osebo izven parlamenta, verjetno s pristankom strank, katere bi pri taki sestavi nove vlade sodelovale. Kakor vse kaže, bode trajala kriza vlade dalje časa.«

Za razbitjem prečanske fronte.

Srbijanski politiki se zadnje dni z vsemi silami trudijo, da bi ločili Radića od Pribičevića, Hrvate od prečanskih Srbov, in bi na ta način razbili prečansko fronto. V tej zvezi je zanimiva in značilna izjava g. Stjepana Radića v večerajšnjem »Narodnem Valu«: »Sedaj se jasno vidi, da bomo mi Hrvati nerazdružno duhovno ujedinjili z našimi prečanskimi Srbi in morda tudi s Slovenci, končno našli v javnem življenju ono pravico in tako svobodno področje mirnega dela in vsestranskega napredka, kakor smo jo že imeli tekom svoje slavne pre-

teklosti in kakor smo tudi tekom zadnjih deset let s svojo narodno in človečansko politiko zaslužili.«

Ni treba imeti strahu za kurz dinarja.

Na drugem mestu javljamo, da za sedaj ni ničesar z inozemskim posojilom in tudi ne s kakim predujmom na to posojilo. Vsled tega se je pojavila ponekod bojazen za kurz našega dinarja. O tem vprašanju sodijo zagrebski gospodarski krogi sledeče: »Radi odgoditve inozemskega državnega posojila ni treba imeti posebnega strahu. Posojilo je bilo potrebno prvič za to, da bi se mogla izvesti zakonita stabilizacija dinarja, drugič pa zato, da bi se mogle izvesti gotove investicije, ki bi služile za povzdigo našega kmetijstva. Za sedanjí kurz dinarja pa se tudi ni bati. Narodna banka ima danes še za cca 400 milijonov dinarjev tujih deviz. Iz drugega obroka Blairovega posojila iz l. 1927 imamo še na razpolago 9 milijonov dolarjev, kar znači okrog pol milijarde dinarjev. Tazne sek bi nam bil sicer na razpolago še le po izvršitvi gotovih del na jadranski železnici, vendar pa bi nam Blair otvoril ta denar tudi preje na razpolago, ako bi se pri Narodni banki vezala (!) primerna protivrednost v dinarjih. Potemtakem bi znašala devizna zaloga za slučaj potrebe do 900 milijonov dinarjev. A kar je glavno, mi stojimo pred žetvo, ki nam bode prinesla priličen priliv tujih deviz. Leta 1925 n. pr., ko je bila letina tako dobra kakor letos, smo imeli že za par mesecev za nad jedno milijardo dinarjev v devizah več ko je rabila naša uvozna trgovina. Vsled tega ni nevarnosti za dinar, četudi bi se posojilo odložilo še za jedno leto...«

Stanje Stjepana Radića in tovarišev v beograjski bolnici.

Po današnjih jutranjih poročilih spi g. Stjepan Radić zadnje dni zelo dobro in tudi izjavlja zdravnikom, da se bolje počuti. Včeraj ga je obiskalo mnogo znancev in prijateljev, med njimi tudi Svetozar Pribičević. Dobro je tudi stanje ranjenih poslancev dr. Pernarja in Grandje.

Mussolini inspiciira laško armado ob naši meji.

Odkar je laški general Nobile tako žalostno zapustil svoje tovariše z »Italije« na ledu pri Špicherghju in je prepustil njih rešitev dobrosrčnim Švedom, je postal zopet aktivnejši italijanski politični general Mussolini. Te

O. M.:

V preriji zablodil.

(Po Charlesu Seastieldu.)

(Konec.)

Dve uri sem menda tako jezdil, ko sem na svoje veliko začudenje in grozo opazil, da so zginili konjski sledovi. Gledal sem kot odrevenel; toda sledovi so bili zginili, nikjer jih ni bilo več videti. Svojim očem nisem verjel. Jezdil sem nazaj, jezdil naprej, gledal na vse strani, napenjal sem vse svoje duševne moči, da bi jih morda le ugledal — nič, zginili so, kot bi se vdrli v zemljo. Do točke, kjer sem stal, jih je bilo še videti, tu pa so zginili; do tu so torej prišli jezdec in ne koraka dalje. Gotovo so tu počivali, kajti trava je bila v okrožju petdeset do šestdeset korakov poteptana. Ko tako gledam, zapazim v travi nekaj belega. Stopim s konja, usmerim korak tja in se sklonim v travo. Moj Bog, to je bil papir, v katerem sem imel zavito svojo smotko in ki sem ga preteklo noč vrgel proč! Bil sem na istem mestu, kjer sem prenočil! Jezdil sem torej za lastno sledjo, v okrožju sem jezdil!

Stal sem kot ukopan na mestu, ves moj up je bil uničen, ne ene misli nisem bil zmožen. Kakor bi me kdo

s kijem udaril po glavi sem v zamolklem obupu padel poleg svojega mustanga v travo ter si ne želel drugega kot nagle smrti. Hitra in nagla smrt — to je bila sedaj moja najiskrenejša želja!

Kako dolgo sem tako ležal, ne vem. Trajati je moralo dolgo, kajti ko sem se končno vzdignil, je solnce v zahodu že globoko padlo. Če bi bil sedaj še pri močeh, bi se srdil in razsajal, tako pa mi je tridenesni post v preriji odvzel vsako divjost ter me napravil čisto krotkega. Bil sem ne samo telesno, ampak tudi duševno tako izčrpan, da nisem mogel obdržati v mislih ne kletvice ne kakega drugega dojma. Absolutno mi ni šlo v glavo, kako sem mogel jahati za lastno sledjo. Pozneje seveda mi je postalo to jasno. Kar sem imel za sled tujih jezdecov, to so bili sledovi mojega mustanga. Brez vsakega kažipota sem jezdil vedno v krogu in ko sem mislil, da jašem naprej, sem v resnici jahal nazaj. Kot sem zvedel pozneje, sem se nahajal v preriji Jacinto, eni najlepših v Teksasu, dolgi in široki kakih sedemdeset milj, pravi Eden, ki ima celo to skupno s paradižem, da človeka tako lahko zapelje. Celu izkušeni lovci si ne upajo brez kompasa v ta svet travnikov in otokov. Kako bi se torej zamogel

v tem svetu znajti jaz, dvaindvajsetletni, komaj s kolegiča došli novinec! Moj položaj je bil grozen. To spoznanje mi je vzelo vse moči, in ko sem zopet zajahal konja, sem se le z največjim trudom držal v sedlu ter se popolnoma prepustil svoji živali, ki naj me nese, kamor hoče. O ko bi bil to že preje storil! Najbrž potem ne bi bil prišel v ta skrajno nevarni položaj, kajti naravni nagon bi bil žival gotovo privedel do kake naselbine. To pa je ravno značilno pri naših nepremišljenostih, da ima prva za posledico nebroj drugih, da človek ne more več mirno in jasno pregledati položaja. Po prvem nepremišljenem ukrepu sem jezdil sem ter tja kot bedak, in vendar, če bi danes kdo zašel v enak položaj, sto bi stavil proti eni, da bi ne napravil nič bolje!

Samo na to se zamorem iz teh groznih ur še spominjati, da je moj mustang vohal nekaj trenutkov po zraku, potem pa krenil v nasprotno smer in sicer tako brzo, da sem se le z največjim trudom zamogel obdržati v sedlu, kajti boleli so me vsi udje in vsak korak živali je bil zame neznosna muka. Večkrat sem bil že na tem, da spustim glavo in grivo svojega mustanga ter zdrknem v travo. Kako dolgo me je vlekel s seboj in kako sem ob nastopajoči noči zle-

zel s hrbta živali, to vse mi ni znano. Najbrže se imam zahvaliti svojem lasu, da je žival tako potrpežljivo ravnala z menoj. Tudi noči več ne pomnim. Nobene misli nisem bil zmožen in če sem se hotel oprijeti kake misli, mi je tako pretreslo vse možgane, kot bi mi kdo s kleščami brodil po njih. Kako shujšane so bile moje roke, kako upala moja lica, v globokih jamicah so mi čepele oči — če sem se potipal po obrazu, sem se vedno idijotsko, napol blazno nasmeljal — res, bil sem že na tem, da zblaznim. Zjutraj, ko sem vstal, sem se jedva zdržal na nogah, tako me je zdelala štiridnevna ježa, napor, strah in brezup. Trdijo, da zdrav mož zamore zdržati devet dni brez hrane; morda zamore to v sobi ali jetnišnici, gotovo pa ne v preriji v Teksasu. Prepričan sem, da bi ne bil več zdržal peti dan. Tudi mi je neumevno, kako sem sploh prišel na hrbet svojega mustanga; najbrže se je vlegel v travo in ko sem se vsedel v sedlo, je z menoj vred vstal. Drugače si tega ne morem razlagati. Mnogo mi je pri tem pomagal moj las, ki ga instinktivno niti za trenutek nisem spustil iz rok. Ščasoma se je kaotično vse zabrisalo pred mojimi očmi, bili so trenutki, ko se mi je dozdevalo, da se ne nahajam več na zemlji. Gledal

dni je obiskal Mussolini Gorico, si ogledal tamošnji aerodrom in zlezel tudi na Kalvarijo pri Podgori, kjer se je vršila zemljevidna vaja, na to pa na desnem bregu Soče vojaške vaje in parade. Bilo je navzočih polno visokih oficirjev. Da ni manjkalo namigavanj in groženj, se samo po sebi razume.

Drobne politične vesti.

Vprašanje inozemskega posojila. Demokratski poslanec dr. Sečarov, ki je zastopal našo državo na mednarodni trgovinski konferenci v Parizu, je izjavil ob povratku beogradskim novinarjem, da o inozemskem posojilu sedaj ni niti govora. Ni govora tudi o kakem predujmu. Doslej so se vršili samo razgovori in medsebojna dopisovanja. . . . Silovita blamaža za režim, ki trdi že od februarja sem, da je zunanje posojilo zasigurano.

Hrvatje se politično združujejo. Hrvatski listi poročajo dan za dnevom, kako prestopajo v KDK davidovičevci, hrvaški radikali in pa federalisti. Zdi se, da bodo v pratkem vse hrvatske dežele tvorile samo jeden političen tabor.

Socijalisti v Nemčiji so dobili vsled svojega velikega uspeha pri zadnjih volitvah ministrskega predsednika in tri ministre; demokrati imajo dva, na-

prednjaki dva, klerikalci dva. Vojni minister je general Gröner.

Na celovski gimnaziji sta napravila te dni maturo tudi dva Slovenca. Počasi in težko si ustvarjajo koroški Slovenci svojo inteligenco. Kar so je že imeli, je namreč večinoma zbežala na varno.

V spomin bitke na Ceru so postavili v vasi Tekeriš pod Cer-planino na čast padlim junakom visoko piramido in grob za kosti. Kakor znano, je avgusta meseca 1914 Potiorekova armada pod poveljstvom generalov Franka, Ermollija in Terstijanskega prekoračila Savo in Drino ter zasedla Šabac in celo Mačvo. Predrla je do Tekeriša na planini Cer. Tu se je razvila od 16. do 19. avgusta silna bitka, v kateri so Srbi premagali avstrijsko armado in ji odvzeli 40.000 jetnikov, 50 topov in veliko drugega vojnega materiala. Odkritja spomenika se je udeležil osebno tudi Nj. Veličanstvo kralj Aleksander.

Vdova po Pavlu Radiću je bila večeraj v avdijenci pri Nj. Vel. kralju, ki se je z njo dolgo in zelo ljubeznjivo razgovarjal.

Občinske volitve v Križevcih na Hrvatskem so se vršile večeraj ob 77% udeležbi volilcev. HSS je dobila 18, SDS 2, hrv. federalisti 3 in socijalisti 1 odbornika. Radikali so izginili.

prof. Orožna, statistični pregled profesorskega zbora in učencev pa izza l. 1918. Izvestje se dobi pri šolskem slugi drž. realne gimnazije.

d Prometna policija v Celju še vedno ne funkcijonira. Včeraj sem popoldne gledal, kako se vozi čez naš že itak popolnoma razgiban in napol podrt savinjski most. Avtomobili, tudi težki, vozijo čez kakor na dirkališču, dasi bi to ne smelo biti dovoljeno. To bi morala že nekoliko regulirati prometna policija. Istotako neroden in nevaren je položaj pri vходу v mestni vrt. Tam je popoldne polno odraslih in otrok. Ako se že sme voziti z avtomobili in vozovi tako na sprehod po mestnem vrtu, naj bi se vsaj vozilo previdno! — K.

d Seja okol. občinskega zastopa se vrši v nedeljo 8. julija z običajnim dnevnim redom.

d Kongres koroških Slovencev v kraljevini SHS se vrši po sklepu ljublj. kluba koroških Slovencev začetkom septembra v Celju.

d Poročila sta se v Celju g. Milan Gerlanc, učitelj meščanske šole z gospodično Fino Jugovo, trgovčev hčerko, in g. Franc Čuk, trgovec v Celju z gđc. Tončko Neradovo, stavbenikovo hčerko.

d Umrl je v celjski bolnišnici tkalec Franc Mežek iz Škofje vasi pri Celju.

d Živahno gibanje pristašev KDK v ljubljanski oblasti. Včeraj in na praznik se je vršila cela vrsta shodov KDK in sicer v Novem mestu, Trebnjem, Škofjiloki, Kranju in Lescab. Povsod sta poročala poslanca dr. Kramer in Ivan Pucelj.

d Enaka pravica za vse? V petek je bila otvorjena v Zagrebu velika vinska razstava, na kateri je razstavljenih okrog jeden tisoč raznih, ponajveč hrvatskih vin. Dočim pa je dalo železniško ministristvo za vinski razstavi v Beogradu in Skoplju 50, odn. 75% popust na železnici, ni dalo za razstavo v Zagrebu nobenega popusta.

d Krav prizor na Dolgem polju. 40-letna delavka Magdalena K. je imela svoj čas ljubezensko razmerje s pečarskim pomočnikom Jakobom Podgorškom. Ta ljubezen se je od njene strani precej ohladila, kakor hitro je zmanjkalo denarja. Podgoršek je bil namreč dalje časa brezposeln in je moral oditi iz Celja. Zadnji čas je bil zaposlen nekje v Kranju. Za praznike je prišel v Celje obiskat svojo ljubico. V gostilni je na Petrovo opazil, da se Magdalena ozira za drugimi in to je takó podžgalo Podgorška, da je sklenil maščevanje. Ko je odšla Magdalena domov v spremstvu nekega K., je Podgoršek stopil za njima in ju dohitel pri kapelici na Dolgem polju. Spremljevalca je nagovoril z besedami: »Ali si ti njen?« Pri tem je skočil pred Magdaleno in jo sunil v levo stran prsi. Tudi Magdalena je odprla svoj nož in skočila proti Podgoršku, hotela ga zabosti, a je že zbežal. Magdalena se je po par korakih zgrudila na tla. Podgorška so kmalu vlovili stražniki in ga oddali v preiskovalni zapor, Magdaleno pa v bolnico, kjer bo navzlic globoki rani menda okrevala.

d Pri orožniškem poveljstvu v Vojniku je na razpolago 6 koles, ki so bila odvzeta raznim uzmovičem. Interesenti se naj javijo.

d Kako je s »fondom za pogozdovanje«? Pod tem naslovom poroča mariborski »Večernik«. Za pogozdovanje v Južni Srbiji in morda še tudi v katerih drugih delih naše države je bil pod vlado, v kateri sedi zastopnik SLS, ustvarjen poseben fond, v katerega se steka po 2% iz vseh lesnih prodaj iz nadarbinskih, občinskih, korporacijskih ali privatnih gozdov nad 100 ha. Pri tem omenjamo samo kot kuriozum, da je n. pr. lahko tak gozd v bližini kolodvora, kjer je spravilo lesa pravcata šala, a meri slučajno samo 99 ha, in iz lesnih prodaj ni treba oddati niti pare v fond. Drugi posestnik pa ima gozd, ki meri slučajno 101 ha, bogvekle visoko v planini, odkoder se les spravi le z veliko težavo. Ta mora od vsake kupčije oddati 2%. V tem je vsekakor grda krivica. Najgrša krivica pa je nedvomno v tem, da se iz tega »fonda za pogozdovanje« ni do danes pogozdil še niti eden kvadratni meter, pač pa vlečejo iz njega mastne dijete, honorarje, noveletne nagrade itd. razne komisije, ki so za

beograjsko gospodo neobhodno potreben inventar. Tako skrbi cincarska gospoda v Beogradu za »gospodarski napredek« naroda! In pri tem »delu za narod« pomaga cincarjem pridno naša SLS!

d Vedeževalka. V Gaberju je neka F. Z. pisarila raznim lahkovernim ljudem pisma, v katerih jih je pozivala, naj pošljejo na celjsko pošto poste restante pod naslovom Ruth Arnstein v kuverti 20 Din in nekaj lastnoročno napisanih vrstic, češ da jim bode na podlagi pisave opisala značaj in prekovala bodočnost. Pri tem se je namerila na nekega nevernika, ki jo je izročil policiji.

d Ob priliki včerajšnje nogometne tekme na Glaziji si je šolski učenec Julko Kocuvan po nesreči zlomil roko.

d Iz Možirja. Ponesrečil se je na žagi g. Jošta v Nazarijih delavce Ciril Jevšenak. Poškodoval si je na cirkularni žagi levo roko ter so ga spravili v bolnišnico.

d Rodbinska tragedija vsled škrlatice. Včeraj je umrla v celjski javni bolnici 17-letna Semprimožnik Amalija iz Šmartnega ob Dreti. Tej nesrečni rodbini so umrli vsled škrlatice trije otroci doma, sedaj pa že četrti v bolnišnici.

d Domača veselica se vrši v nedeljo 8. julija popoldne na vrtu restavracije »Skalna klet«. Na sporedu je godba in ples. Na razpolago bodo dobra vina, sveže pivo in vsakovrstna mrzla jedila. Vstopnina prosta.

d Prost. gas. društvo v Gaberjih pri Celju namerava prirediti dne 5. avg. t. l. veselico in 12. avgusta običajno tombolo. Obvešča se že sedaj slavno občinstvo na te priljubljene prireditve društva, obenem pa se naprošajo vsa bratska in tudi druga društva, da to blagovolijo upoštevati ter 5. in 12. avgusta t. l. ne prireajo nikakih veselic, ker bi s tem tako prepotreb-nemu gas. društvu v Gaberjih gmotno škodovali.

d Mariborski oblastni odbor razpisuje v zadnji številki »Samouprave« licitacijo za dobavo 4 traktorjev za prevoz cestnega gramoza, licitacijo za nabavo hrastovine za popravilo mostov v Medjimurju, službo okrog-nega zdravnika za zdravstveno okrožje Mislinja in isto za okrožje Križevci v Prekmurju.

d Umrl je v ljubljanski bolnici bivši restavrater v »Celjskem domu« Milan Martinović. Truplo so prepeljali v Celje, kjer se je vršil na Petrovo pogreb na mestno pokopališče. Po odhodu iz Celja je imel naprej zdraviliško restavracijo v Rogški Slatini. N. v m. p.!

d Loterija Jugoslovanske Matice. Žrebanje števil kolesarske loterije Jugoslovanske Matice, ki bi se moralo vršiti dne 1. julija, je radi važnih in vsega upoštevanja vrednih ozirov preloženo ter se vrši nepreklicno dne 8. septembra t. l. Izžrebane številke bodo objavljene v vseh naših listih. Vseh dobitkov je 600. Srečke po 10 dinarjev so naprodaj pri vseh podružnicah Jugoslovanske Matice v Sloveniji. Naročajo se lahko tudi pri Jugoslovanski Matici v Ljubljani, Še-lenburgova ul. 7/II.

d Od Sv. Jurja ob J. ž. Razstava ročnih del, ki sta jo skupno priredili deška in dekliška šola v šolski telovadnici pretečeni teden, je nudila pestro sliko vztrajnega dela. Razstavljeni predmeti deške šole so nam pokazali veliko spretnost, ki so si jo dečki že pridobili, pa tudi pravilno umevanje učiteljstva za to panogo pouka, kajti ni se delalo šablonsko-obrtniško, vsemveč večinoma v ozki zvezi z drugimi predmeti. Deklice pa so svoje lične in praktične izdelke najrazličnejših vrst izdelave tako okusno nanizale v svojem oddelku, da so bile deležne vse polno hvale. Posebno učinkoviti so bili izdelki z narodnimi motivi. Razstava je bila jako dobro obiskana, posebno kmetsko prebivalstvo jo je posetilo v velikem številu.

d Zakaj neki ne? Iz Beograda poročajo, da Državna hipotekarna banka ne sprejema več nadaljnjih prijav za posojila. Ali je toliko prošelj, da primanjkuje denarja? Ali pa se dajejo take vesti v svet radi tega, da bi prečani ne sitnarili za posojila na račun onega denarja, ki že teče iz prečanskih krajev v Državno hipotekarno banko?

Domače vesti.

d Ciril-Metodov kres na Starem gradu. V sredo 4. julija, na predvečer praznika slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda, se bo žgal na Starem gradu kakor vsako leto spominski kres. Ciril-Metodovi podružnici bodeta zbirali te dni po mestu prispevke za našo šolsko družbo. Naj ne bo nikogar, ki bi odrekal če tudi še tako skromen dar v ta namen.

d Kres na Grmadi. V sredo zvečer kurijo celjski turisti Ciril-Metodov kres na Grmadi pri »Celjski koči«. Turisti se naprošajo, da se kresa obiloštevilo udeležijo, posebno sedaj, ko je polna luna in krasno vreme.

d Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gaberju priredi v sredo zvečer v čast slovanskim svetim bratom kres z umetnim ognjem pri Maksimilijanovi cerkvi. Kasneje se vrši na vrtu pri Wilsonu prijateljski sestanek.

d Za Ciril-Metodov kres priporoča trdka Pyrota v Celju: raznovrstne rakete, papirnate možnarje itd. Oskrbni iluminacije, umetni ogenj po nizki ceni.

d Zaključek šolskega leta na drž. realni gimnaziji v Celju. Z lepo in terno proslavo Vidovega dne se je zaključilo dne 28. t. m. na drž. realni gimnaziji v Celju šolsko leto 1927/28. Zavod je štel koncem šolskega leta 459 učencev, med temi 87 deklic. Učni uspehi so zelo povoljni, se bodo pa še znatno izboljšali po dokončanih

razrednih izpitih koncem avgusta. Razred je dovršilo z odličnim uspehom 44 dečkov in 13 deklic (12.4%), z dobrim uspehom 160 dečkov in 29 deklic (41.2%), z zadostnim uspehom 91 dečkov in 24 deklic (25.1%). Skupno je torej razred dovršilo s povoljnim uspehom 307 dečkov in 74 deklic (83.1%), razred mora ponavljati 7 dečkov (1.5%), neredovani so ostali 4 dečki in 1 deklica (1.1%). Iz vedenja ima red vzorno 137 dečkov in 51 deklic (40.9%), prav dobro 160 dečkov in 35 deklic (42.5%), dobro 66 dečkov (14.4%), prilično 6 dečkov (1.3%). Iz pridnosti ima red vztrajno 66 dečkov in 28 deklic (20.5%), marljivo 268 dečkov in 54 deklic (70.1%), nemarljivo 35 dečkov in 4 deklice (8.5%). Neredovanih je 0.9 odstotkov. Odlični uspeh izkazujejo: v Ia Pečovnik Danijela, Petružela Marija, Rozman Karel in Vrabec Olga, v Ib Breznikar Viktor, Prekoršek Branko in Zalokar Srečko, v Ila Haselbach Vilma, Valenčič Edvard in Vičar Zora, v Iib Kindl Henrik, v IIIa Bračko Evald, Orožen Milan in Zupan Ana, v IIIb Juvan Klemen, v IVb Ermenc Kazimir, v Va Bežan Milena, v VIIa Hönigmann Avg. in Hönigmann Ivan in v VIIIa Druškovič Ljudmila. Ravnateljstvo je prvič odkar obstoja po preobratu slovenska gimnazija v Celju, izdalo koncem šolskega leta izvestje, ki obsega pregledno zgodovino celjske gimnazije izza obstoja l. 1808. izpod peresa g.

sem veličastna mesta, kot jih bujna fantazija najbolj ženijskega slikarja ne more pričarati, s stolpi, kupolami, dvoranami z mogočnimi strebi, ki so segali do zvezd; nato sem uzel zopet najkrasnejša jezera, ki so bila namesto z vodo napolnjena s tekočim zlatom in srebrom; vrtove, zibajoče se v zraku, z najopojnejšimi cvetlicami in drevesi, polnimi najlepših sadčev — toda seči po njih nisem zamogel, tako težki so postali vsi moji udje. Vsak korak moje živili mi je povzročal sedaj najgroznejše bolečine; v drobovju me je žgalo kot živ ogenj ter me trgalo, kot bi me kdo v notranjosti telesa mučil s škorpionji. Usta in jezik sta bila izsušena, pljuča so se skrčila, rok in nog pa skoro nisem več občutil, da, dozdevalo se mi je, kot bi bila to samo tuja, mučilna orodja.

Samo tega se še motno spominjam, da je hipoma nekaj udarilo ob mojo glavo, ob ušesi — če so bili to resnični udarci ali samo glasovi, ne vem povedati — bilo je kot stokanje, hropenje, ki je podzavestno udarilo ob moja ušesa, morda je bilo moje lastno, morda tuje. Čuti in zavednost so me popolnoma zapustili. Čisto motno mi še lebdi pred očmi, kot bi me bile oplazile veje in listi, kajti v ušesih mi je brnelo kakor potkanje in lomljenje vej — s poslednji-

mi močmi sem se nečesa oprijel — ali je bilo to sedlo ali griva ali kaj drugega, tudi ne vem. Toda ta držaj se mi je odmaknil, moč me je zapustila — padel sem . . .

Udarec kot grom izstreljenega mogočnega topa, šumenje in bučanje kot katarakt slapa Niagare — vrtnčenje, kot bi me potegnili v središče zemeljske oble, krdelo najgroznejših fantomov, ki so od vseh strani navali-vali name, me obkroževali ter besneli okrog mene — in nato godba, kot bi prihajala iz višjih sfer, svitile prosojne prikazni, kot bi se pred mojimi očmi odpiral elizij!

Zopet skeleč ubod, ki me je žareče pekel v grlu in drobovju ter mi prizadjal občutek, kot bi plamtel v jasnih plamenih. Občutek, kot bi že ugasli zubelj življenja zopet vzplamtel, kot bi se pljuča zopet odprla, kot bi mi toplo preželo ude in žile ter mi sililo v oči.

Odprl sem oči ter gledal naokrog! Ležal sem na travi ob ozki, toda globoki reki. Ob moji strani je stal mustang, poleg njega mož s prekrižanimi rokami, v desnici pa je držal pleteno lovsko steklenico. Drugega nisem mogel zaznati, kajti bil sem še preslab, da bi se vzravnal. V drobovju me je peklo kot živ ogenj. Obledela, ki se je mokra tesno oprijemala mojega telesa, mi je bila prava uteha.

d Poročil se je na Vranskem na Vidovdan preglednik fin. kontrole v Gornjem Cmuřeku g. Mihael Papež z gospodično Zdravko Ručigajevič iz Čepelj pri Vranskem. Bilo srečno!

d Da se ugotovi. Pristaši SKS so sklicali na praznik sejo odbora za prireditve vsakoletnega kmečkega dneva (8 september) na Bledu. To sejo je pa poveljnik orožniške postaje na Bledu — prepovedal. G. minister za notranje zadeve je lahko ponosen na taka junaštva!

d Vinogradi cveto. Prijatelj lista nam piše: Bil sem te dni na divnem jeruzalemskem griču sredi ljutomerskih gor. Grozdje v polnem eveu; vreme mu nad vse ugaja. Trsje je pa tako obloženo kakor že ni bilo od l. 1908. Do trgatve je seveda še dolgo, vendar pa lahko rečemo, da bode letos zelo mnogo vina. Če bode ugodna jesen, bode lahko tudi primerna kvaliteta. Bolezni doslej še ni.

d Reprezentativno razstavo slovenskega čipkarstva je priredil Državni osrednji zavod za žensko domačo obrt na Bledu. Razstava traja do 15. t. m.

d Odločne hrvatske žene. Zadnji četrtak so v Splitu neke hrvatske žene, ko so slišale, kako tolažita dva Italijana nekega trgovca, češ da pridejo itak Italijani v enem do dveh mesecih v Jugoslavijo, ta dva Italijana nabile in nagnale.

d Dve tragikomični historiji iz našega državnega gospodarstva. Prva: Ravnateljstva naših meščanskih šol so dobila nalog, da morajo tekom 14 dni odposlati ves denar, ki so ga prejela na vpisninah v Beograd... Druga: Pri sodišču v Gospiču je bilo za ta mesec že razpisanih mnogo razprav. V zadnjem trenutku pa je moralo sodišče vse razprave odgoditi, ker nima zadostnih kreditov za pričnine. Najbolj so pri tem prizadeti osumljeni, ki morajo v preiskovalnem zaporu čakati, dokler dobi sodišče denar, da lahko zopet razpiše razprave.

Mestni kino Celje. Pondeljek 2., torek 3., sredo 4. in četrtek 5. julija: »Mata Hari«. Špijonažni roman slavne indijske plesalke v 6 dejanjih. V

glavni ulogi slovita krasotica Magda Sonja, znana iz vefilma »Sanin«. Ruski film. Pri vseh predstavah svira prvovrsten orkester. — Prednaznani: »Orlov«, »Antonija«, »Vrt 1000 slasti« in »Žena brez pajčolana«.

Sport.

Nogometna tekma v Celju.

F. S. S. K. Maribor I. : S. K. Celje I. 2 : 1 (0 : 0). Dne 1. julija 1928 odigrana tekma med obema moštvima nam je zopet enkrat pokazala res dober nogomet. Maribor je danes brezdvomno eno najboljših moštev Slovenije in se kosa lahko tudi z vodilnimi klubi Zagreba. Moštvo je tehnično na višku, le žal nekoliko surovo igra. Najboljši mož je vsekakor bek Unterroitter. Da kljub visoki formi niso dosegli večje razlike v golih je pripisovati izredni njihovi smoli pred vratmi Celja in pa naravnost sijajni igri našega golmana Presingerja, ki postane še, če bo delal tako naprej kakor pri večerajšnji tekmi, zvezda vratarjev v Sloveniji. Tudi sicer se pozna S. K. Celju, da se hoče na vsak način zopet rehabilitirati in klubu vrniti staro, dobro ime. Dobra sta bila tudi Žabkar in Radoš, dočim Lude na krilu ni zadoščal, na našega favorita Pfeiferja pa je imela obramba Maribora posebno piko. V splošnem pa se opazja, da naši proti koncu igre mnogo preveč popuščajo, da postajajo skoroda ležerni. To je treba brezpogojno odpraviti in je to stvar načelnika sekcije. Prireditve je končala žal zopet z znatnim deficitom in zopet apeliramo na naš slavn občinski zastop, da nam pojde v zadevi igrišča na roko.

Streljanje na dobitke v Mariboru.

Od 28. do 30. junija je priredila mariborska podružnica Slov. lovskega društva toletno veliko streljanje na dobitke, ki je dalo prav dobre rezultate. Od 270 dosegljivih točk so dobili: major Sparovitz (Maribor) 220, Anton Gorup (Zagreb) 200, gospa Gorup (Zagreb) 200, dr. Šibenik (Zagreb) 190 in Kanič (Zagreb) 183 točk.

Kolesarska dirka »Okoli Pohorja« v Mariboru.

Včeraj se je vršila mednarodna kolesarska dirka »Okoli Pohorja« (Maribor—Konjice—Vitanje—Slovenjgrad—Dravska dolina—Maribor), vsega 157 kilometrov. Prvi je bil v 6 urah 9 minutah Gradčan Stanzl. Od domačih Mariborčanov so imeli najugodnejši čas Kramaršič, Šibenik in Naberger. Naberger je vodil kljub nezgodi v Slovenjgradu do Fale, tam so ga pa za malenkost prehiteli Gradčani. Rezultat je bil končno sledeč: Stanzl 6 : 9, Schober 6 : 9, Lackner 6 : 9, Kramaršič 6 : 9, Šibenik 6 : 9, Naberger 6 : 9, drugi slabši.

Praktikanta (injo)

obsolventa trgovske šole z znanjem slovenščine in nemščine, sprejme velepodjetje. Ponudbe na „Poštni predal 11“ Celje.

Hmelj.

Žatec, Č. S. R., 26. junija 1928. Od našega zadnjega poročila je hmelj sicer napredoval v rasti, vendar se stanje vobče ni bistveno izboljšalo. Izboljšala se je ona tretjina nasadov, ki je bila že poprej dobra. Pa tudi ti nasadi so vsaj za 14 dni zaostali v razvoju, ker bo le njih neznatni del do konca meseca dorastel do vrha drogov, oziroma žic. Druga tretjina je dorastla do ene tretjine višine in je še precej krepka. Zadnja tretjina je pa očitno slaba in prav slaba. Tu se nabijajo rastline, ki so se zamogle še le obsipavati, ali pa še ležijo na tleh. Na tej tretjini se zamorejo tudi pri najugodnejšem vremenu razvijati le prav slabotne rastline.

Danes že lahko trdimo, da letina ne bode normalna. Drugoletni nasadi, ki so bili začetkoma še dokaj lepi, pešajo sedaj vsled neugodnega vremena.

Peronospora nimamo, uši je le malo, bolhačev je vedno manj.

Našim nasadom so zadostne padavine in toplo vreme nujno potrebne.

Nemški odbor Jednote hmeljarskih društev.

Alost, Belgija, 27. junija 1928.

Anglija. Stanje hmeljskih nasadov je neenako. Uši je v obilnem številu. Obrambna dela se izvršujejo z dobrim uspehom.

Belgija. Stanje hmeljskih nasadov vobče ni razveseljivo. Peronospora in uši v obilni meri. Obrambna dela se uspešno izvršujejo. Danes je hladno in deževno vreme.

Francija - Burgund. Stanje hmeljskih nasadov je neenako. Peronospora in uši. Obrambna dela se ne izvršujejo vobče.

Hop — Bureel van West — Europa.

Obleke

iz sukna Din 448, 560, 640, iz kamgarna Din 720, 840, 990, hlače iz sukna Din 96, 140, 180, iz bombaž - tkanine Din 62, 73, 90, površnik Din 640, 780, 960, fantovske perilne obleke Din 62, 72, 82, vsaka nadaljna velikost Din 5 več, iz sukna Din 100, 120, 140, velikost 8 Din več, štajerske hlače Din 42 in 64, vsaka velikost 4 Din več,

štajerski suknjič iz platna Din 60, iz sukna Din 105, kakor tudi vsakovrstno perilo izdeluje v lastnih delavnicah in prodaja samo v dobri in solidni kvaliteti industrija perila in konfekcije R. Stermeck, Celje. Oglejte si izložbe in ogromno zalogo. Nakup neprisljen.

Gospodinja

starejša, se išče za kmetijsko gospodinjstvo. Pismene ponudbe na F. G., pošta Vojnik.

Kupujem

hrastove obrobline podnice (belag)

19 — 28 cm širine, prompt in kasnejša dobava 50 (53) mm 280 cm

41 (43) „ 265 „

lahko so mešan vagoni po 2 debelosti. Najcenejše ponudbe pod: »Belag N. broj P-1055« na »Interreklam« d. d., Zagreb, Marovska 28.

Olga Maryškova:

ŽIVLJENJE ŽENE

Zapiski Helene Klierove.

2

Bila sem si vedno na jasnem, da ne bom z Dolfom srečna, saj sva si bila v vsem različna, ali vedela sem, da sem izgubljena. Zdela se mi je, da je nemogoče, da bi kdo drug bil moj mož, ko me je Dolf tolikrat izljubil, ali tudi nič na svetu me ne bi bilo pripravo k temu, da bi bila komu priznala pravi vzrok svoje nepričakovane zaroke.

Niti Emilu ne. Položila sem mu tedaj roko na usta in sem mu rekla: »Molčite, sicer odidem takoj. Imam Dolfo rada, bo moj mož, zato ne dovolim, da bi ga kdo žalil. Sicer nihče ni brez napake, na meni je, da napravim iz Dolf a rednega moža.«

Emil je umolknil. Zenice so se zopet zožile, ustnice so se stisnile poslušljivo kakor navadno, samo barva se ni vrnila na obraz, ostal je blede in zadet. Govorila sva še trenutek o vsakdanjih stvareh; nato je Emil vstal in se razločil z menoj. Ko mi je poljubljaj roko (doslej tega nikoli ni delal), sem občutila na njej žgočo solzo. Začuden sem pogledala navzgor v njegov obraz, ali v tem trenutku se je Emil pomračil še bolj, se odkril in v sekundi je bil proč.

Ostala sem na klopci, dokler ni nastala tema.

Ni bilo dvoma, Emil me je ljubil.

V tišini in večerni sivini je vstajala pred mojimi duševnimi očmi mila slika: velika, vaška hiša z zaraslim, senčnatim vrtom, čakalnica polna bolnikov, ki se od daleč zgriinjajo k slovečemu zdravniku, Emilu, dočim jaz kot njegova žena skrbim za domačijo, vzgajam najine otroke, ki jih je polno okrog mene, in zahajam v okolne vasi, pomagat ubogim pacientom svojega moža, ki blagoslavljajo njegove zlate operaterske roke.

To vse bi moglo biti, ako ne bi bilo Dolf a in njegovega poljuba.

Ali ne, čemu valiti krivdo na drugega? Ali me ni Emil naučil gleda-

ti v svojo notranjost in iskati v njej vzrok svojih hibi. A to: pravi vzrok je bila samo moja čutnost, tisti val, ki je ohromoval moje ude in širil pri tem po telesu občutek blagosti.

Tedaj, pred štirimi leti, ko se je vse to zgodilo in ko sem pisala svoje otroške strani, ki sem jih pozneje zalepljala z voskom, tedaj si tega nisem bila tako gotova, ali danes vem to brezdvomno.

Ko bi ne bilo čutnosti v meni, ali bi prenesla vse to, kar prenašam zdaj pri vsakem obisku svojega ženina, človeka (le priznaj si resnico, Helena!), ki mi je bil takoj iz početka neizmerno zopern s svojim truhom na kratkih nogah, s svojo umetno zakrivano plešo in se svojimi debelimi, čutnimi ustnicami? Ni mi bilo lahko, odločiti se za to, da bi sprejela njegovo roko. Ali mamica mi je pojasnila, kako mojega zatega očeta boli, da v svojih 21 letih še nisem poročena, in razložila mi je tudi, da, ker ne dobim dote, ne smem delati prevelikih zahtev. Lepota ni vse (— sicer sama sebi ne ugajam, protivijo se mi velike žene in moj ideal so žene z ozkimi boki in deškim telesom, dočim je moja postava ravno nasprotna. Mala uteha mi je, da atek pravi, da sem dovršeno stvarjena za svojo nalogo žene in matere—), a na to tudi ne smem preveč polagati, da sem uživala izobrazbo, ki daleč presega pri ženah običajno mero.

Pripomnila sem boječ, da mi gospod Klier ni všeč, ali mamica me je zopet modro poučila, da ga pravzaprav ne poznam in da v zakonu mnoge bolj odločujejo značaj in duševne lastnosti kakor telesna zunanjost. — »Sicer«, je pristavila, »so v vsakem zakonu v začetku trenotki, v katerih je ženi težko, čeprav bi bil njen mož — krasotec.«

Privolila sem v trenutku, da bi mamica dalje ne govorila. Bog ve,

zakaj se tako neizrečeno bojim te stvari, jaz, zdravnikova hči, ki so ji svobodno pristopne zdravniške knjige in ki že zdavnaj pozna i anatomijo človeškega telesa i fiziologijo zakona.

Ali morda prav zato?

Sicer mi je, privoljenje k poroki z gospodom Klierom olajšala tudi misel na njegovo starost. Ima sedem in trideset let in prepričana sem, da ni živ vel kot sveti Alojzij. To me pomirja, kajti poleg vsega svojega medicinskega znanja sem strašno nevedna, nimam najmanjše predstave o tem, kako naj bi se v takem trenutku vedla, in ničesar se tako ne bojim kakor kakor nerodnosti z njegove strani. Ali moj bodoči mož je skušen gospod, vsaj po tem, kako se napram meni vede, kadar sva za trenutek sama. To niso strastni poljubci, kakor so bili Adolfovi. To je nekakšno sladkosnedno pokušavanje, pri katerem mi znova ohromuje ude občutek, ki ga poznam iz dobe svojega znanja z Dolf o, občutek, za katerega se naknadno neizmerno sramujem, zlasti po noči, ko ležim sama v svoji beli, tihi sobici.

Sicer (— ne morem se nikakor navaditi na to, da bi nazivala svojega ženina s krstnim imenom —) pomirja vsak moj nesmel poskus odpora z besedami: »Naivnica, kako si pa neki predstavlja ljubezen odraslega moža? Kaj pak ne bo čez dva meseca moja? Misli, da jo bom večno poljubljaj samo na ustnice kakor kak zeleni študent?«

Ljubezen! Taka je torej ljubezen odraslega moža. — Zakaj sem si jo samo predstavljala drugače? Zakaj se mi je zdela, da se ženini ne sme tako dotikati svoje neveste, da ima k temu pravo samo mož — ali niti ne, ne, niti v zakonu ne bi smelo biti nič podobnega. Predstavljala sem si vedno, da se mož in žena zlijeta v eno v zakonskem objetu, in da je to objetje nekaj neizmerno krasnega in visokega, že zato, ker se iz njega rode malički, sladki otroci, ki jih tako obožujem.

Danes si tega nisem gotova prav radi tistih Klierovih laskanj, na ka-

tera si ne upam misliti radi posebnega občutka, ki ga v meni budi.

Ali končno — kaj jaz vem: Sem resnično naivna, da se s tem mučim. Čez dva meseca bom žena in moja mučna negotovost bo pri koncu.

Štiri meseca se nisem dotaknila svojega dnevnika — štiri dolge meseca! Dva izmed njih sem gospa Klierova, žena finančnega sekretarja v Chrudimu, ali že štiri — Helena, kakša sramota! — sem žena.

Nisem si doslej upala napisati to na papir, ali danes, ko sem pri urejevanju svojih reči zadela na te svoje zapiske, ne morem odoleti, da ne bi z njimi sedla k pisalni mizi. Sicer to lahko napravim. Ura je šele tri, mož pride po mene šele ob šestih.

Ko sem prav pred štirimi meseci dokončala predhodno stran, nisem slutila, da bo moji mučni negotovosti konec v nekoliko urah.

Prišlo je to tako nepričakovano. Bila sem sama tisti dan. Atek se je peljal nekam v vas k bolniku in ker je bil krasen dan, je pozval mamico, da bi se peljala z njim. Meni se ni ljubilo. Bolela me je malo glava in želela sem ostati eno popoldne sama, da ne bi vedno morala odgovarjati na materina vprašanja: »Kako hočeš imeti urejeno to? Kako sešito ono?« Imela sem rada naš tih dom, hladni poleti in topli pozimi, ko je v vsaki sobi gorela starodavna ogromna bela peč. Imela sem zlasti rada svojo sobico, ki je ležala čisto odločeno, proti vzhodu, z edinimi velikimi oknom, skozi katero se je lahko videlo na košata drevesa v našem vrtu. Bila je popolnoma bela, enostavna, ali prijazna in jaz sem jo rada pospravljala sama, boječ se za razne drobnarije, ki so mi jih znanci nanesli s potovanj in sem jih imela na stojalu in na pisalni mizici.

Ko sem tedaj zaprla vanjo svoj dnevnik, sem občutila težnjo, da bi za trenutek legla in zadremala, da bi prestal glavobol, ki je rasel. Nisem imela zofe, zato sem odkrila čipkasto odejo, s katero je bila prikrita moja postelja, vrgla preko posteljnice prenico in ko sem slekla gornjo suknjo in čreveljčke, sem legla.

Pupilarnovarni zavod

Južnoštajerska hranilnica Celje

v lastni hiši, CANKARJEVA ULICA ŠTEVILKA 11, nasproti pošti.

Telefon štev. 93.
Brzjav:
JUŽNOŠTAJERSKA

Za neomejeno varnost vlog
jamčijo ustanovni kraji:
Gornji grad, Sevnica, Šmarje
pri Jelšah, Šoštanj, Vransko
in rezervni zaklad.

Sprejema vloge in jih obrestuje po kolikor
najvišji obrestni meri. — Rentni davek plačuje
hranilnica sama.

Daje hipotekarna posojila in vsakovrstne druge
kredite pod zelo ugodnimi pogoji.

Otvorja tekoči račun za vloge in posojila.

Poštno hranil-
nični račun
štev. 10.727

Ustanovljena leta 1889
od okrajev:

Gornji grad, Sevnica, Šmarje
pri Jelšah, Šoštanj, Vransko.

Hmeljarji! Quasija les in
mazavo milo
za pokončavanje
hmeljske stenice dobite stalno v
drogeriji „Sanitas“, Celje.

2 dijaka

iz boljše družine se sprejmeta
s 1. septembrom na stanovanje
in celo oskrbo v vili, v bližini
gimnazije v Celju. Stanovanje
elegantno, solnčno in mirno.
2 Natančen naslov v upravi lista. 1

Izjava.

Izjavljam, da nisem plačnik za dolgove,
ki bi jih kdorkoli naredil na moje ime.
Marija Šribar, Dobrova.

Sodarske pomočnike

sprejme pri prosti hrani, stanovanju
in perilu Fran Repič, sodar, Ljubljana,
1 Trnovo. 2

Maline

sveže, bodem kupoval vsako množino.
Pravočasne ponudbe na naslov:
F. S. Lukas, Celje.

Stanovanje

obstoječe iz 2—3 sob in kuhinje, išče
mirna stranka brez otrok za takoj ali
vsaj do jeseni. Naslov v upravi.

Dobro vpeljana izdelovalnica volnenih
in svilenih pletenin odda svoje predmete
v komis. prodajo.

Ponudbe na upravo lista.

Stanovanje

z dvema sobama in kuhinjo išče
prof. Kožuh.

Izjava.

Podpisana izjavljava, da nisva plač-
nika za najina sinova Franca in Konrada.
Alojz in Marija Piliš, Gaberje.

Proda se dobro ohranjen

lednjak

(Eiskasten) za pivo in meso. Vpraša
3 se v gostilni Wilson, Gaberje. 2

Dijaka

sprejme s prihodnjim šolskim letom
profesorjeva družina. Strogo nadzorstvo.
Naslov v upravi.

Delaj, nabiraj in
hrani, varčevati
se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
stavbeni in kreditni zadrugi z omej. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne
vloge po **6 1/2 0/0**

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge uad **2,000.000 Din.**

Marljivost, treznost
in varčnost so pred-
pogoj npravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.

Iz malega raste
veliko!

Gramofoni in plošče

iz tovarne Edison Bell-Penkala Ltd. kakor tudi
plošče «His Master's Voice» in «Columbia»
katere vodi imenovana tovarna na zalogi, se dobijo
proti gotovini in po zelo ugodnih obrokkih pri

Goričar & Leskovšek, Celje

knjigarna in veletrgovina s papirjem,
pisalnimi in risalnimi predmeti.

Stanovanje

obstoječe iz 2 ali 3 sob in kuhinje,
iščem za takoj. Kapetan Srienč,
39. pp., Celje. 1—4

iz vseh rudnikov in
najboljše vrste
dobavlja in do-
stavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Moderne tiskovine

vseh vrst: knjige,
lepake, letake,
pisemske glave,
kuverte, vabila
i. dr. Vam nudi
v okusni izvedbi
in po zmerni ceni

**Zvezna
tiskarna
v Celju**

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 65,000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 8,000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj